

мове, да благодарятъ Бога за благодѣянiя-та и да слушаютъ поученiя-та, та съ тѣхъ още повече да ся укрѣпляютъ души-ты имъ въ добродѣтель и каквото да могатъ да правятъ въ тия дни само Богоугодны работы: да навѣждатъ болны, да утѣшаютъ печалны и да помагатъ на бѣдны и сыромаси съ своимъ-тѣ мылостынѣмъ, та съ това да въздаватъ по-големъ честь на тия дни. Затова прѣви-ти Христiане за грѣхъ почитали да прѣминуватъ тия дни въ праздностъ, а още повече въ безполезны и неприличны работы. На *свѣтло-то Христово Воскресенiе*, което почитали за най-радостенъ и великъ Праздникъ, тii прѣминували всичкъ-тѣ ношъ въ Цркъвъ на бденiе: при това всичка-та црква и всичкы-ты имъ домове ся освящавали съ свѣщи и кандила, а утренъ-тѣ въ тоя день, раздавали на сиромаси мылостынѣмъ. Въ *деня на Богоявленiе Господне* такожде освящавали цркъвъ-тѣ съ свѣщи, и, за въспоминанiе на Кръщенiе-то Христово, съвршявали въ цркъвъ надъ водъ-тѣ нѣкаквы си обряды, и чели особно за това съчинены молитвы, отдѣто и произишло *Водоосвященiе-то*.

Пости въ прѣвенствуемъ-тѣ Христiанскъ Цркъвъ.

Пости-ти сѣ ся почитали още отъ само-то начало на Христiанскъ-тѣ Цркъвъ, като срѣдство за да ся подкрѣпва благоговѣнiето чрезъ въздръжанiе и трезвость: заради това още въ Апостолскы-ты врѣмена у самы-ты прѣвы Христiаны видимъ да сѣ постили. Сами-ти Апостоли въ това сѣще врѣмя постили и служили Богу, кога получили повеленiе за да испратятъ *Павла и Варнава* на служенiе Господу. На това испослѣ е основанъ *Постъ-тъ на Св. Апостолы* въ память, за дѣто сѣ излѣзли да проповѣдатъ ученiето Христово и за дѣто сѣ ся приготвили и тii сами за това съ постъ. *Великый Постъ* дръжала Црква та за въспоминанiе страданiя-та Христовы, и на Лаодикийскый Съборъ, въ 365 л. быде опрѣдѣленъ отъ 40 дни сухояденiе. Такожде ся види отъ